

KADINLARDA GENİTAL AKINTILAR VE TEDAVİLERİ

A.Tarık ALTINOK, Altay GEZER

Female genital discharges and their treatment.

Normal Vaginal Flora

Östrojenlerin etkisi altında vaginal epitel kornifiye olur ve belirli mikrobiyal florayı barındırmaya başlar. Erişkindeki benzer flora anneden geçen östrojenlere bağlı olarak yenidoganda da izlenebilir. Bu fizyolojik bir vajinal akıntıya neden olabilir. Östrojenler metabolize olunca akıntı 1-2 hafta içerisinde geçer(6).

Püberte öncesi vagina ortamı anaeroplardan zengin bir bakteriyel florayı destekler. Hemen premenarş döneminde vagina epiteli yeniden olgunlaşır. Primer olarak zorunlu ve fakültatif anaeroplar izlenir.

Seksüel olgunluk döneminde, 3/4 kadının vaginasında laktobasiller, *S.viridans* ve *S.epidermidis* saptanır. 1/6 kadından *Bacteroides* spp. izole edilebilir. *Gardnerella vaginalis* % 30-90 oranında asemptomatik kadınların vaginasında bulunabilir. Toksik şok sendromundan sorumlu tutulan *S.aureus* için % 5 oranında izolasyon bildirilmiştir. % 15-20 oranında mantarlar normal vaginal florada izlenebilir. Mikrobiyal dağılım üzerine menstrüel siklusun çok az bir etkisi olduğu saptanmıştır. Seksüel aktivitenin başlamasıyla *G.vaginalis*, *Lactobacillus*, *Mycoplasma* ve *Ureaplasma* türlerinin prevalansında istatistik olarak anlamlı değişiklikler izlenir. Vajinal mikrobiyolojiye ilişkin tanımlayıcı bilgilerimiz artmış olmasına karşın florayı kontrol eden etkenlere yönelik bilgilerimiz hala primitif düzeydedir(7).

Alt genital sistemin doğal defans mekanizmaları söz konusudur(8). Bunlar:

- Labia majora ve minoranın doğal yakınılığı,
- Vajinal duvarların birbirine yapışması,
- Vajinal sekresyonların asiditesi,
- Endojen flora varlığı,
- - Servikal müküsün bakterisidal aktivitesi olarak sıralanabilir.

Fizyolojik vajinal akıntı, beyaz, sütünsü görünümdede, genellikle kabarcıklı ve vajinal duvarlara yayılıf olarak yapışıktır. Menstrüel siklusun değişik günlerinde miktarında değişiklikler izlenebilir. Bu fizyolojik akıntı endoservikal bezlerden gelen muküs, ektoserviks ve vajinal epitelden dökülen skuamöz epitel hücreleri, vajinal duvarlardaki kapillerlerden gelen transüda ve vajinal florayı oluşturan mikroorganizmaları içerir. Normal koşullarda vajen içi pH asidiktir. pH 3.8-4.2 arasında değişir. Bu asidite glikojenin metabolik yükümyla oluşan laktik aside bağlanır.

Vulvovajinitler

Vulvovajinit yaygın bir klinik sendromdur. Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniklerine başvuran hastaların 1/4'ünden fazlasında tanı alır.

Bir kadın vajenden gelen akıntıının miktarında artış olduğunu farkettiğinde, özellikle iç çamaşırı akıntı ile lekelendiğinde ve bu akıntı kötü kokulu ya da kanla karışık olduğunda doktora başvurur. Akıntı ile birlikte alt genital sistemin inflamasyonunu belirleyen dizüri, disparoni, post koidal kanama, kronik pelvik ağrı, menoraji ve dismenore vb. belirtiler de klinik tabloya eklenmiş olabilir.

Bu yazıda vulvovajinit konusu içerisinde *Candida* vulvovajiniti, bakteriyel vaginosis ve trikomoniasis tartışılacaktır; fakat öncelikle noninfeksiyöz vajinitler ve vulvovajiniti taklit eden durumların tartışılmaması ayırıcı tanı açısından yararlı olacaktır.

Noninfeksiyöz Vajinitler ve Vajinal Akıntı Nedenleri

Genital neoplaziler anormal vaginal akıntı oluşturabilir. Genellikle yaşlı kadınlarda yavaş başlayan ve giderek miktarı artan, ince kıvamlı, kötü kokulu ve kanla karışık akıntı saptandığında hastanın bir jinekolojik onkoloji uzmanına refere edilmesi uygun olur.

Kullanılan deodorant, lubrikant ve dezenfektanlara bağlı kimyasal vulvovajinit olusabilir. Ayrıca nikel ve semene karşı hipersensivite reaksiyonları da bildirilmiştir.

Yabancı cisimlere bağlı vajinit gelişebilir. Vajende unutulan tampon ve pesserler, çocukluk çağında vajene sokulan pek çok cisme (düğme, igne, vb) bağlı vajinit olusabilir. Yabancı cismin çıkarılmasıyla belirtiler geriler. Bununla birlikte anaerop infeksiyona yönelik antibiyoterapi yapılmasının belirtilerin kaybolmasını kolaylaştırdığını öne süren yazarlar da vardır.

Serviks ekstropiyonu genellikle güç doğumlara bağlı oluşan uzamiş yanlamasına yırtıklar bağlıdır. Bu, endoservikal kanalın aşağı kısmının doğrudan vaginaya açılmasına neden olur. Saydam mukoid bir akıntıya ve bazen postkoidal kanamaya neden olur. İleri derecede ise serviks'in elektrokuterizasyonu ya da cerrahi onarım yapılabilir.

Endometriosis serviks ya da vajen kubbesine yerleşimli olduğunda kahverengi, kanla karışık akıntıya neden olabilir. Tanı vajen duvarında ya da ektoserviksde mavimsi siyah nodüllerin görülmesiyle koyulur. Endometriosis tedavisi uygulanır.

Alt üriner sistem ya da barsaklar ile vajina arasındaki konjenital ya da kazanılmış fistüller vajinal akıntı nedeni olabilir. Kazanılmış fistüller pelvik enfiamasyon, cerrahi ya da zor doğumlari izleyerek gelişebilir. Çoğu olguda fistülün cerrahi tedavisi gereklidir.

Vulvovajiniti Taklit Eden Durumlar(9)

Artmış fizyolojik akıntı patolojik akıntıyla karışabilir. Yenidoğan döneminde anneden transplesantal geçen östrojene bağlı, erişkinlerde premenstrüel dönemde ve periovulatuvar artan hormon düzeylerine bağlı, oral kontraseptif kullanımının başlangıç döneminde ve seksüel aktiviteye başlangıç döneminde artmış bir fizyolojik akıntıya rastlanabilir.

Klamidya ve gonokok nedenli infeksiyöz servisitlerde mukopürülen bir servikal akıntı sıklıkla izlenir. Bu akıntıın miktarı fazla olduğunda vajinitle karışabilir.

Perineyle ilgili enfiamatuvar durumlar da vulvovajinitle karışabilir. Bunlar arasında genital herpes, şankroid, intertrigo, Bartolin ve Skene bezinin nonspesifik infeksiyonları ve rektumun enfiamatuvar hastalıkları sayılabilir.

"Döderlein cytolysis" vajinal florada laktobassillerin aşırı artışı ile birlikte olan, premenstrüel dönemde artan vulvar irritabilite belirtileriyle karakterize bir durumdur. Artmış asiditeye bağlıdır. Alkaliniz edici duşlar yararlıdır. Vulvovajiniti taklit eden durumlar arasında tanısı oldukça güç olan bir durum da vestibüler adenittir. Bu kadınlar vulvar ağrı ve şiddetli disparoniden yakınırlar. Bir çoğu vulvovajinal kandidiasis tedavisi alırlar ve bir kısmı da nörotik kişilik olarak değerlendirilir. Fizik muayenede introital halkanın posterior kısmında eritemli ve aşırı duyarlı odaklar saptanır. İlgili bölgelerden alınan biyopsi vestibüler bezlerin nonspesifik enfiamasyonunu belirler. Tedavisi ilgili alanların cerrahi olarak yapılmalıdır.

Genellikle kalp yetmezliği olan gebelerde trikomonasisle birlikte vajinal duvarlarda submukozal içi gazla (CO_2) dolu kistlerin izlenmesi ile karakterize bir klinik tablo oluşabilir. Vaginitis empysomatosa adını alır.

Pelvik lenf düğümlerinin obstrüksiyonuna bağlı olarak vajenden lenfatik geri akım izlenebilir. Genellikle alt ekstremitelerin masif ödemi ile birliktedir.

Temiz olmamaya ilişkin nörotik korkuları olan, seksüel aktiviteye suç olarak bakan ve cinsel ilişki ile bulasabilecek hastalıklara yönelik anksiyeteleri olan bazı kadınlar hiç bir objektif bulgu yokken vajinal akıntı ve kokudan şikayetlerler. Durumun psikolojik olduğuna karar verilmeden dikkatli bir fizik muayene yapılmalıdır. Bu hastalar psikoterapiden yarar görebilirler.

Scabies ve pediculosis vulvovajinitle karışabilecek yakınlara neden olabilirler.

Vulvovaginal Kandidiasis(11)

Pratikte görülen vajinitlerin 1/3'ünü vulvovaginal kandidiasis oluşturur. Erişkin kadınların % 75'inin hayatı boyunca en az bir kez vulvovaginal kandidiasis geçirdiği kabul edilmektedir. Bunların % 40-50'si yineler ve % 5'i rekürren episodlar biçiminde kronikleşir. Olguların % 85-90'ından *C.albicans* izole edilir. Kalanında *C.tropicalis* ve *Torulopsis glabrata* en sık saptanan suçlardır.

Candida normal olarak vajende bulunabilir. Eğer vajinamın özellikleri mantarın daha

kolay üremesini sağlayacak hale gelirse vulvovaginal kandidiasis oluşur.

Vulvovaginal kandidiasisi predispoze eden konak faktörleri olarak:

- Gebelik
- Geniş spektrumlu antibiyotiklerin kullanımı,
- Kortikosteroidlerin kullanımı,
- Oral kontraseptiflerin kullanımı,
- Diabetes mellitus,
- Sıkı, naylon giysilerin giyilmesi,
- İmmüne bozuklukları ileri sürülmüştür.

Gebelikte reproduktif hormonların yüksek düzeyde olmasıyla bağınlı vajinanın glikojen içeriği artar. *Candida* için uygun karbon kaynağı oluşturur. Vulvovaginal kandidiasis oranları ilk trimesterde % 10, son trimesterde % 36-55 olarak bildirilmiştir.

Geniş spektrumlu antibiyotik kullanımı ile, özellikle tetrasiçlin, ampiçilin, sefalosporinler ve metronidazolle *Candida*'nın vaginal kolonizasyon oranları % 10-30 arasında bildirilmektedir(5).

Oral kontraseptif kullanan kadınlarda *Candida* taşıyıcılığı daha yüksektir. Ardışık preparatlar kombinasyon preparatlara oranla daha az predispozisyon oluşturmaktadır. Rekürren vulvovaginal kandidiasis geçiren kadınların ancak oral kontraseptif kullanımını bıraktığında tedavi olduğunu bildiren az sayıda yayın bulunmaktadır.

Sıkı naylon giysilerin vulvar nem ve ısısı artırarak vulvovaginal kandidiasisi predispose edebileceği ileri sürülmüştür.

Kortikosteroïd kullanımı ve immüne bozuklukları vulvovaginal kandidiasisi predispose eder. İmmün supresif tedavi alanlarda ve AIDS hastalarında şiddetli ve tedaviye dirençli olgular bildirilmiştir.

Candida'nın hastalık oluşturma mekanizması açık değildir. Aktif hastalıkla birlikte izlenen filamentöz formların epitel hücrelerine adherens (tutunma) özelliklerinin daha fazla olduğu bildirilmiştir.

Klinik Belirtiler: Vulvovaginal kandidiasis olan hastalar vulvar ve perivajinal pruritisden yakınırlar. Akıntı kalın ve yapışkan özelliktidir. Beyaz, klasik tanımlamaya göre "yoğurt, süt kesiği" benzeri topaklar halindedir. Akıntı az miktarda olabilir. Dizüri bulunabilir. Labialar genellikle eritemlidir. Kaşımıya bağlı ekskoriaşyonlar izlenebilir. Eritemli alanlar dışında papüler ya da papülopistüler lezyonlar olabilir. Vajinal pH genellikle normaldir. Whiff testi negatif bulunur. Organizmayı gösterebilmek için "islak preparat" incelenmelidir. Klasik olarak filamentöz formların yaygın yumaklar yaptığı görülür. Az sayıda polimorf nüveli lökosit vardır.

Tedavi: Vulvovaginal kandidiasis genellikle topikal antifungal ilaçların uygulanması ile tedavi edilir. Belli başlı iki grup ilaç bulunmaktadır:

- a) Polienler: Nistatin-Tedavi oranları % 75-80 olarak bildirilmektedir.
- b) İmidazoller: Klotrimazol-Tedavi oranları % 85-90 arasındadır.

Günümüzde önerilen imidazol türevlerinin 100 mg intravajinal dozunun 7 gün boyunca kullanılmıştır. Son çalışmalarla aynı intravajinal dozun 3 gün uygulanımı ile aynı oranda başarılı sonuçlar bildirilmektedir. Tek doz lokal tedavinin ancak hafif olgularda başarılı olabileceği düşünülmektedir.

Sistemik antisfungal ilaçların (ketokonazol, flukonazol, itrakonazol vb. imidazol türevlerinin) sistemik mikozların tedavisinde değerleri büyektür fakat vulvovaginal kandidiasis olgularında topikal tedaviye belirgin olarak üstün bulunmamıştır. Bu ilaçlar kullanılırken sistemik toksisite de göz önüne alınmalıdır. En sık rastlanılan yan etkiler gastrointestinal rahatsızlık hissi, anafilaksi (çok ender), hepatotoksitite (1/10000)'dır(10).

Lokal olarak uygulanabilen diğer ilaçlar arasında jansiyen moru, povidon iyot, borik asit ve *Lactobacillus* preparatları sayılabilir.

Vulvovaginal kandidiasis tedavisini izleyen 3-6 hafta içerisinde hastalardan vajinal kültür alındığında önemli oranda yeniden mantar rekolonizasyonu olduğu (% 21±12) saptanır, bu hastalarda 1-2 ay içerisinde semptomatik rektürens oluşur.

Yineleyen infeksiyonda % 40 oranında değişik *Candida* türleri izole edilir. Aynı türle

infekte olan hastalarda, reinfeksiyon kaynağı:

• SeksUEL transmisyon (% 15): Erkek partnerde mantar kolonizasyon oranları % 5-26 arasında bildirilmektedir. Eş zamanlı eş tedavisi yalnızca semptomatik yinelemeyi geciktirmektedir.

• Persistan rektal odak varlığı: Vulvovaginal kandidiasis olan kadınların % 40-70'inde rektal kültürler pozitiftir. Bunlar % 80'inde vajinal ve rektal susular aynıdır. Sistemik antifungal tedavi kolonizasyon ve rekürrens oranlarını belirgin olarak düşürmez.

• Kemotrapiden kurtulan az sayıda mantar nedencili vajinal relaps: İtrasellüler yerleşim bazı mantar hücrelerini uygulanan tedaviden koruyabilir.

• Konak elverişliliği: Hafif çinko eksikliği ya da hücresel immünitede mantara karşı yetersizlik.

Yineleyen ya da kronik vulvovaginal kandidiasis tedavisinde adetin 5.-11. günleri arası kısa süreli tedaviler (ayda bir klotrimazol supp 500 mg ya da flukonazol 150 mg PO) ya da uzun süreli sürekli tedavi (ketokonazol 100 mg/gün, 6 gün boyunca) denenebilir.

Vajeninde *Candida* kolonizasyonu olan kadınların partnerlerinde seksUEL ilişkiye izleyen dakikalar içinde bazen şiddetli pruritis geliştiği bildirilmiştir. Belirtiler izleyen gün içerisinde geriler. Partnerin vajinal mantarına bağlı bir hipersensitivite reaksiyonu olduğu öncे sürülmektedir.

Bakteriyel Vaginosis(2)

Vulvovajinit belirti ve bulguları olan pek çok kadın *C.albicans* ya da *T.vaginalis* ile infekte değildir. Bu kadınlarla vajinal florada aerobik laktobasillerin azalması ve anaerop *Bacteroides*, peptostreptokok, *Gardnerella* ve *Mycoplasma* türlerinin artması ile karakterize bir klinik tablo bulunmaktadır. Eskiden bu tablodan tek başına sorumlu olduğu öne sürülen *G.vaginalis* bakteriyel vaginosisde % 38-92 izole edilirken asemptomatik kadınlarda da vajinal florada % 30 oranında saptanabilir.

Klinik belirtiler: Tabloda inflamasyon ve perivajinal irritasyon daha hafifdir. Hastalar öncelikle kötü bir kokunun varlığından yakınırlar. Koku "çürülmüş balık kokusu" gibi tanımlanır. Hastaların % 90'ında hafif ya da orta derecc bir akıntı bulunabilir. Arasında abdominal rahatsızlık hissi de bulunabilir. Labialar genellikle eritemli değildir. Vajende grimsi renkte, kılıçık kabarcıklar içeren homojen bir akıntı saptanır. Akıntıının miktarı genellikle azdır. İnce ve vajen duvarlarına yapışık olduğunda yalnızca "artmış ışık reflesi" biçiminde görülebilir.

Bakteriyel vaginosis olan kadınların akıntılarında pH genellikle 6'nın üzerinde bulunur. Eğer % 10'luk KOH akıntı örneği üzerine damlatılırsa ortama rahatsız edici "bahk" kokusu yayılır. Bu işleme Whiff testi denilmektedir ve koku oluşması testin pozitif olduğunu gösterir. Test trikomoniasisde de pozitif olabilir. Bakteriyel vaginosisde % 90 oranında pozitif olduğu bildirilmektedir. Bakteriyel vaginosis ve trikomoniasis en doğru olarak direkt mikroskopi ile ayırdedilir. Islak preparatta bakteriyel vaginosis varlığında "clue" (iz) hücreleri izlenir. Bunlar Gram negatif kokobasillerle yüzeyleri kaplanmış vajen epitel hücreleridir ve hastalarda % 90 oranında belirlenir. Vajinal akıntıdan Gram yayması yapıldığında normal florann dominant üyesi büyük Gram pozitif çomaklıklar yerine kümeler halinde Gram negatif kokobasiller izlenir. Bakteriyel vaginosisde akıntıdaki polimorf nüveli lökosit sayısı çok azdır. *G.vaginalis* kültürleri olguların % 98'inde pozitif bulunur; fakat asemptomatik kadınlarda da % 70'lere varan izolasyon oranları bildirilmiştir.

Bakteriyel vaginosis tanısında bazı özel bakteriyel metabolik ürünlerin tanılanması da yararlanılabilir. Elde edilen akıntıda prolin aminopeptidaz aktivitesi araştırılabilir. Bu enzim bakteriyel vaginosis etkeni olan mikroorganizmalarda yoktur. Duyarlılığı % 80 olarak bildirilmektedir. Gaz-sıvı kromatografisi yapılabilir. Bakterilerin üretmiş olduğu organik asit oranlarına bakılır. Bakteriyel vaginosis olan hastalarda süksinik asit/laktik asit oranı 0.4'den büyüktür. Bakteriyel vaginosis için diagnostik sayılmaktadır. Bu testler pek çok klinikte rutin olarak sağlanamamaktadır(12).

Bakteriyel vaginosis tedavisinde pek çok antimikrobiyal ajan denenmiştir. En etkin tedavi yöntemi metronidazol (1 g/gün, 7 gün, PO) olarak görülmektedir. Tedavi oranı % 90'dır. Tek doz metronidazol çoğu çalışmada yeterli görülmemektedir. Ampisilin ya da amoksisilin (2 g/gün, 7

gün, PO) % 40-70 tedavi oranlarına ulaşabilmektedir. Klindamisin (600 mg/gün, 7 gün, PO) de etkili olarak bildirilmektedir. Yineleyen olgularda sefaleksin (2 g/gün, 7 gün, PO) denenebilir ve etkili olduğu bildirilmektedir.

Bakteriyel vaginosis epidemiyolojik özellikleriyle cinsel yolla bulaşabilen hastalıklara benzesine karşın asemptomatik partnerin tedavisinin gerekliliğini gösteren hiç bir veri yoktur. Eğer hasta yineleyen ataklar geçiriyorsa partner tedavisi denenebilir. Asemptomatik *G.vaginalis* taşıyıcılığının tedavi gerektirmediği yaygın olan göründür.

Bakteriyel vaginosis erken membran rüptürü, erken doğum tehidi, postpartum endometritis ve korioamnionitisle bağlantılıdır ve asemptomatik gebelerin tedavisinin gerekliliği ve tedavi şekli halen tartışılmıştır(1).

Trikomoniasis

T.vaginalis uzun süreden bu yana bilinen bir protozoondur. İnfektif bir ajan olarak kabul edilmesi yenidir. 7-10 μm boyutlarında, fakültatif anaerop, ıslak preparatta aktif hareketli bir mikroorganizmadır. Epitelial hücreleri direkt kontakt ile zararlandırır ve mukozal mikroülserasyonlara neden olur(3).

İnsidansı multipl seksUEL partneri olan kadınlarda fazladır. İnfekte kadınların partnerlerinde % 30-80 rastlanır. Erkekte prostatik sıvının etkisiyle kendini sınırlayan bir infeksiyona neden olur. Kadında % 10-50 asemptomatik taşıyıcılık bildirilmiştir.

Klinik belirtiler: Belirtileri menstrüel kanama sırasında başlar ya da şiddetlenir. Bu menstrüel kanda bulunan demir tuzlarının mikroorganizmanın üremesini kolaylaştırmasına bağlanmaktadır. Vulvovajinal ağrı ve irritasyon, dizüri ve sık idrar gitme izlenir. Disparoni sık bir yakınnadır. Kötü kokulu, koyu kıvamda, sarı yeşil, kabarcıklı akıntı tipiktir. Birlikte abdominal rahatsızlık hissi de görülebilir. Bu durumda eş zamanlı PID araştırılmalıdır, çünkü servikovajinal bakterilerin protozoon tarafından fagositozu ve üzerine yapışması yoluyla üst genital sistem infeksiyonlarına yol açabileceği ileri sürülmektedir. Vajina duvarları ve servikste enfiamasyon vardır. Noktasal hemoraji odaklı makroskopik olarak % 2, kolposkopik olarak % 45 izlenebilir. Vajinal akıntı pH'sı 4.5 üzerindedir. Whiff testi pozitif bulunur(4).

Tanı örneklerde protozoonun görülmesi ile konur. ıslak preparatta % 60-70 oranında görülebilir. Tipik hareketleriyle ayrd edilebilir. Birlikte polimorf nüvelli lökositlerde artış izlenir. ıslak preparatta görülmemesi trikomoniasisi ekarte ettirmez. Diamond besiyerinde yapılan kültürlerde üretilerebilir. Kültür % 95 duyarlıdır. Trikomonas antijeninin gösterilmesi için direkt floresan antikor boyama, lateks aglutinasyonu, ELISA ve protozoonun DNA'sının gösterilmesi için in-situ hibridizasyon ve PCR yöntemleri kullanılabilir.

Tedavisi tek doz 2 g metronidazolun sistemik kullanımıdır. % 82-88 başarılıdır. Sistemik tedavimin yan etkileri bulantı ve kusma, iştahsızlık, metalik tat hissi, başağrısı, idrar renginde koyulaşma, deri döktüntüleri, alkollerde alındığında antabuse etkisi ve antikoagulan ilaçların etkisinin potansialize olmasıdır. Gebeliğin ilk trimestrinde kontrendikedir. Yineleyen infeksiyonda tedavi edilmemiş seksUEL partnerden reinfeksiyon, multidoz tedavilere karşı komplians yetersizliği, metronidazole direnç ve ilacın artmış hepatik klirensi düşünülmelidir.

Metronidazole dirençli suşların bildirimi artmaktadır. Bu durumda 2 g/gün, PO, tedavinin 10-14 gün kullanımı önerilmektedir.

KAYNAKLAR

- 1- Bejar R et al: Prenatüre labor: II.Bacterial sources of phospholipase, *Obstet Gynecol* 57:479 (1981).
- 2- Biswas MK: Bacterial vaginosis, *Clin Obstet Gynecol* 36:166 (1993).
- 3- Graves A, Gardner WA Jr: Pathogenicity of Trichomonas vaginalis, *Clin Obstet Gynecol* 36:145 (1993).
- 4- Hammil HA: Trichomonas vaginalis, *Obstet Gynecol Clin Am* 16:531 (1989).
- 5- Hurley R: Recurrent Candida infection, *Clin Obstet Gynecol* 8:209 (1981).
- 6- Larsen B: Vaginal flora in health and disease, *Clin Obstet Gynecol* 36:107 (1993).
- 7- Larsen B, Galask RP: Vaginal microbial flora: composition and influences of host physiology, *Ann Intern Med* 96:926 (1982).

- 8- Plummer OC, Walters WA: Female genital discharge, *Clin Obstet Gynecol* 36:139 (1993).
- 9- Sharp HC: Vulvovaginal conditions mimicking vaginitis, *Clin Obstet Gynecol* 36:129 (1993).
- 10- Sobel JD: Fluconazole maintenance therapy in recurrent vulvovaginal candidiasis, *Int J Obstet Gynecol* 37(Suppl 1):17 (1992).
- 11- Sobel JD: Candidal vulvovaginitis, *Clin Obstet Gynecol* 36:153 (1993).
- 12- Spiegel CA: Bacterial vaginosis, *Clin Microbiol Rev* 4:485 (1991).